

[Aksel Larsen.]

måneders varsel, hvis man vil. Hvad tøjskatten angår, er det så ganske enkelt. Vi har fået fastslået, at det kan gøres på den måde, at man tager 10 pct. af skatten hver anden måned, så gør man ikke uret mod nogen, og i løbet af en passende tid slipper vi af med tøjskatten. Det burde ikke have været nødvendigt at stille forslag om dette, men det er jo nødvendigt, når finansministeren nu i så lang tid har undladt at benytte sig af den bemyndigelse, han fik, og som han burde have benyttet sig af. Det er aldeles meningsløst, at en minister tillader sig at opfatte en sådan bemyndigelse på den måde, at den har han fået for ikke at bruge den.

Må jeg så sige, at foruden alt det, jeg for øvrigt har anført — og jeg tvivler ikke om, at størsteparten af befolkningen vil skrive under på det — er det jo også sådan, at der er dem, der ikke just regnes for småkårsfolk, der også mener, at tøjskatten bør ophæves. Jeg tænker på Grossistsammen slutningen af 1930, hvis formand, grosserer Otto Friis-Jensen, på en generalforsamling mandag den 30. januar i år udtalte følgende om tøjskatten:

„Den er blevet holdt uden for pristallet, og derfor vil dens bortfald især gavne de mindrebemidlede. En mængde administration kan spares, og dertil kommer, at tøjskatten for den danske industri er en urimelig forskelsbehandling i forhold til tilsvarende industrier i andre EFTA-lande.“

Altså også fra den side er man af den mening, at nu bør man tage fat på at afskaffe tøjskatten, og jeg henstiller derfor, at man henholder sig meget kraftigt til finansministerens ikke helt afvisende udtalelser i hans slutbemærkning, og at vi bliver enige med ham om, at nu skal han iværksætte aftrapningen. Der behøves naturligvis ingen beslutning af tinget. Hvis den højtærede minister erklærer, at han er villig til at begynde på det og det tidspunkt, så behøver vort forslag til beslutning ikke at gennemføres. Men hvis ministeren ikke er villig til det, bliver vi nødt til at tage en afgørelse her i tinget.

Endelig har jeg en bemærkning til. Den højtærede minister sagde, at han tvivlede i og for sig ikke om, at et flertal her i tinget

mente, at det ville være rart at få tøjskatten afskaffet. Ifølge grundloven skal folketingets medlemmer stemme efter deres overbevisning. Når den højtærede finansminister mener, at et flertal her i tinget har den overbevisning, at tøjskatten bør afskaffes, så må han også være klar over, at det er grundlovsstridigt, hvis det flertal i tinget, der har en sådan opfattelse, ikke stemmer for, at tøjskatten bør afskaffes. Jeg håber derfor, hvis det skulle komme til afstemning, at tingets ærede medlemmer vil stemme efter deres overbevisning, men jeg ser langt hellere, at den højtærede minister erklærer, at han agter at benytte den bemyndigelse, der er tillagt ham. Man behøver ikke at træffe beslutning her, men vi skal nok få påbegyndt aftrapningen af tøjskatten.

Retoff: Efter at den højtærede finansminister i sin slutreplik har givet en slags tilsagn om, at man kan behandle hele dette spørgsmål i et udvalg, har jeg ikke særlig mange bemærkninger at gøre.

Jeg vil dog alligevel gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Aksel Larsens udtalelse om, at valutasituationen var totalt ændret. Det er rigtigt. Den er fra at være negativ blevet positiv, og det kan vi kun glæde os over, men spørgsmålet er, om man alligevel ikke skal være forsigtig i den kommende tid, når man behandler forslag, der kan have valuta-krævende karakter. For selv om vi i dag har en relativ stor valutabeholdning efter danske forhold, er den efter min opfattelse ret svag, hvis der skulle komme tilbageslag på en eller anden måde.

Jeg er ganske klar over, at spørgsmålet om tøjskatten har været diskuteret gentagne gange i tinget og vel også ofte ude i befolkningen, og jeg er klar over, at det selvfølgelig i særlig grad har været diskuteret blandt dem, der direkte er interesseret i hele den beskæftigelsesgren, som tøjskatten vedrører. Jeg tænker her på de fagforbund, der direkte er interesseret, og på branchen, der formidler fordelingen af disse varer.

Jeg har den opfattelse, at man inden for fagforeningskredse til syvende og sidst ønsker, at denne tøjsskat skal afskaffes, men jeg har også det indtryk, at det særlig gælder, hvis det skulle vise sig, at der er en svækkelse i beskæftigelsen i anmarch. Jeg